

Sygn. akt III CSK 100/12

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa Polskiego Towarzystwa Turystyczno Krajoznawczego,
przeciwko W. K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 czerwca 2012 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 8 listopada 2011 r.,

odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

W skardze kasacyjnej wniesionej przez powoda Polskie Towarzystwo Turystyczno Krajoznawcze, podniesiono jako okoliczności uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania występowanie w sprawie zagadnienia prawnego, a w podstawach skargi sformułowano zarzut naruszenia art. 233 § 1 w związku z art. 328 § 2 k.p.c., polegający na „wadliwym rozstrzygnięciu zagadnienia prawnego – ustalającego, że roszczenie powoda jest nieudowodnione, a nadto przedawnione – co skutkowało oceną stanu faktycznego dotyczącego rzeczywistego władania nieruchomością gruntową położoną w Z. w obrębie 13 nr działek 23/1 i 23/2 objętych księgą wieczystą nr ... Sądu Rejonowego o powierzchni 2302 m² przez pozwanego W. K. w sytuacji, gdy z treści wniosku pozwanego i postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 8 sierpnia 2008 r. (...) wynika, że W. K. wbrew twierdzeniom złożonym przed sądem pierwszej instancji stwierdził, że są to należności z tytułu ww. umowy dzierżawy z dnia 6 maja 1998 r. (...), a także w sytuacji, w której pozwany mimo przekazania nieruchomości w dniu 20 października 2008 r., zaskarżył przedmiotową czynność, nadał bieg postępowaniu toczącemu się przez Sądem rejonowym w Z., co skutkowało prowadzeniem go pod nową sygnaturą i wydaniem wyroku niekorzystnego dla pozwanego (...), a nadto brał udział w spotkaniu w dniu 24 lutego 2010 r. w siedzibie powoda w Z. i był inicjatorem »oczyszczania terenu z własnych nieruchomości« objętego spornym użytkowaniem na dzień 20 marca 2010 r., przy czym terminu tego nie dotrzymał i mimo pism swojego pełnomocnika z lipca 2010 r. faktycznie nie odebrał swojej własności”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Treść tego przepisu wskazuje, że wprawdzie dopuszczalne jest oparcie skargi kasacyjnej na podstawie naruszenia przepisów postępowania, ale z wyłączeniem zarzutów dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów, choćby naruszenie odnośnych przepisów mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Sąd Najwyższy wielokrotnie wyjaśniał, że skarga kasacyjna oparta wyłącznie na zarzutach dotyczących ustalenia faktów

lub oceny dowodów jest niedopuszczalna (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76, z dnia 24 marca 2009 r., III CSK 331/08, nie publ., z dnia 24 czerwca 2009 r., III CSK 73/09, nie publ. oraz z dnia 25 czerwca 2010 r., III CSK 107/10, nie publ.).

Z tych względów orzeczono, jak w sentencji (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.), o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygając na podstawie art. 98 § 1 w związku z art. 398²¹ i 391 § 1 k.p.c.